

Law firm Vaić & Dvorničić Ltd.

established in 1938
Križanićeva 5
51000 Rijeka
CROATIA

Sv. Bernardina 6A
51500 Krk
CROATIA

M. Držića 3
52100 Pula
CROATIA

members: Savin Vaić
Marija Dvorničić Vaić
Saša Omeragić
Anamarija Križanović

Rijeka, 16. travnja 2021. god.
Posl.br. St-231/2020

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

DUŽNIK: BOSCAFF d.o.o., Marofska 18A, 42000 Varaždin, OIB: 00432595744

ŽALBA

osporavatelja tražbine **CONCETTO RIZZO** iz Italije, Viale Luigi Sturzo N. 45, OIB: 01433322210, zastupanog po odvjetnici Saši Omeragić iz Odvjetničkog društva Vaić & Dvorničić d.o.o. iz Pule, M. Držića 3/I

- protiv točke IV rješenja pod posl.br.
gornjim od 14. travnja 2021.g.

1 puta
elektronskim putem

I/ Protiv uvodno citirane točke IV rješenja pod posl.br. gornjim od 14. travnja 2021.g. osporavatelj tražbine po iskazanom punomoćniku pravodobno ulaže ovu

ž a l b u

- zbog bitne povrede odredaba postupka
- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Sud je pobijanim rješenjem uputio osporavatelja tražbine i povjerenika na pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti svoga osporavanja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja, smatrajući da za pobijanu tražbinu postoji ovršna isparava u smislu odredbe čl. 266. st. 4. SZ u vezi s čl. 50. st. 3. SZ.

III/ Oспорavatelj ističe da je postupanje suda u odnosu na osporene tražbine propisano člankom 48. SZ, koji propisuje da će sud, ako je povjerenik osporio tražbinu koju je priznao dužnik, vjerovnika osporene tražbine uputiti u parnicu. Odredba dakle ne predviđa nikakvu distinkciju u odnosu na vrstu isprave na temelju koje je tražbina prijavljena, slijedom čega osporavatelj smatra da je pravilnom primjenom materijalnog prava sud trebao vjerovnika uputiti u parnicu.

III/ Pogrešno je i činjenično utvrđenje suda da za pobijanu tražbinu postoji ovršna isprava, a što proizlazi iz stanja spisa.

Iz samog Sporazuma o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava na nekretnini predstečajnog dužnika, koji je dužnik dostavio podneskom od 4. ožujka 2021.g., proizlazi da je „**javnobilježnički akt izvršan dana 31.12.2020.g.**“, pa obzirom je predstečajni postupak otvoren dana 17. studenog 2020.g., tražbina vjerovnika Rajka Baroša prijavljena 15. prosinca 2020.g., te da je rok za prijavu tražbina u ovom postupku istekao 16. prosinca 2020.g., to jasnim proizlazi da **tražbina vjerovnika Rajka Baroša u vrijeme otvaranja predstečajnog postupka nije bila ovršna, slijedom čega se utvrđenje da bi se radilo o ovršnoj ispravi, temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, pošto je svojstvo ovršnosti pobijana tražbina stekla nakon proteka roka za prijavu tražbina.**

Naime, članak 35. St. 1. SZ jasno propisuje da su „**vjerovnici dužnika u predstečajnom postupku osobno vjerovnici dužnika koji U VRIJEME OTVARANJA PREDSTEČAJNOG POSTUPKA imaju imovinskopравnu tražbinu**“, dakle očekivano se u obzir ima uzeti tražbina kako je ona postojala u vrijeme otvaranja predstečajnog postupka, a u to vrijeme, kao uostalom i u vrijeme prijave tražbine, tražbina vjerovnika Rajka Baroša nije bila ovršna.

Prednje proizlazi i iz logičnog tumačenja odredbi čl. 36. SZ, koji jasno navodi da je potrebno da vjerovnik na propisanom obrascu za prijavu tražbine unese naznaku o postojanju ovršne isprave. Obzirom da u vrijeme prijave tražbine isprava nije bila ovršna, kako to proizlazi iz potvrde ovršnosti na istoj, to je jasno da u vrijeme prijave tražbine vjerovnik i nije mogao navesti da je isprava na kojoj temelji svoj zahtjev ovršna, jer ista nije stekla svojstvo ovršnosti u relevantno vrijeme.

U smislu prednjih navoda dostavlja se i sudska praksa viših sudova, pa tako primjerice Županijski sud u Varaždinu u rješenju GŽ-159/12-3 od 20. lipnja 2013.godine, jasno navodi „**ispitivanjem javnobilježničke isprave temeljem koje je kao ovršne isprave predložena i određena ovrha na nekretnini ovršenika u smislu žalbenih razloga iz čl.365. st.2 ZPP- a u svezi sa čl.19. st.1 OZ-a na koje se pazi po službenoj dužnosti ovaj sud utvrđuje da se doista ne radi o ovršnoj ispravi jer ista ne sadrži potvrdu ovršnosti, što znači da nije stekla svojstvo ovršnosti, a samo ovršna javnobilježnička isprava jeste ovršna isprava**“

Dokaz: - cit. odluka

Slijedom navedenoga, pobijano rješenje temelji se na pogrešnoj primjeni materijalnog prava, jer je i u skladu s odredbom čl. 50. st. 3. u svezi sa čl. 266. 1. SZ sud vjerovnika osporene tražbine Rajka Baroša trebao uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine.

IV/ Zaključno se ističe da je sud dužan u ovom predmetu uzeti u obzir i osnovna pravila građanskog i kaznenog prava.

Sudu iz stanja spisa mora biti potpuno razvidno da vjerovnik Rajko Baroš sa prijevernom namjerom i zajedno sa dužnikom, čiji je zakonski zastupnik, svojim postupanjem od kolovoza 2020.g. do današnjeg dana konstruira pravnu situaciju u kojoj će oštetiti ostale vjerovnike.

Naime, u konkretnom je slučaju potpuno nebitno što će tražbina vjerovnika Rajka Baroša biti osporena, jer parnica ne utječe na njegovo pravo da glasuje o planu restrukturiranja, sukladno odredbama čl. 56. i 59. st. 2. u svezi sa čl. 106. st. 2. Stečajnog zakona. Stečajni vjerovnik i dužnik su proizvoljno odredili iznos tobožnje tražbine Rajka Baroša koji je dvostruko veći od iznosa tražbina ostalih vjerovnika dužnika, kako bi prihvaćanjem plana financijskog restrukturiranja mogli oštetiti ostale vjerovnike i onemogućiti njihovu naplatu iz sredstava društva, obzirom da čl. 61. Stečajnog zakona ne predviđa mogućnost suda da ispituje prihvaćeni plan restrukturiranja zbog ove vrste nezakonitosti u donošenju istoga.

Sud pobijanim rješenjem u stvarnosti pomaže vjerovniku Rajku Baroš i dužniku u počinjenju radnji koje u svojoj biti predstavljaju biće kaznenog djela prijevare u gospodarskom poslovanju iz čl. 247. st. 2. u svezi sa st.1. Kaznenog zakona, te je u ovom smislu stoga ključno da drugostupanjski sud uvaži da, sve i da nađe neosnovanim sve formalno-pravne razloge koje osporavatelj prethodno navodi, isti mora po službenoj dužnosti paziti na ništetnost sukladno odredbi čl. 327. ZOO-a, su svezi sa čl. 10. Stečajnog zakona.

Ništetna tražbina ne postoji, niti je ikada postojala, pa stoga ista ne može niti biti ovršna. Riječ je dakle o **prethodnom pitanju u ovom postupku u smislu odredbi čl. 12. Zakona o parničnom postupku u svezi sa čl. 10. Stečajnog zakona**, te je stoga sud u ovom stečajnom postupku trebao u najmanju ruku odrediti prekid stečajnog postupka na temelju odredbi čl. 213. Zakona o parničnom postupku u svezi sa čl. 10. Stečajnog zakona, a do okončanja parničnog postupka radi utvrđenja ništetnosti pobijane tražbine koji se pred Općinskim sudom u Varaždinu pod posl.br. P-94/2021, ako nije htio zauzeti stajalište o ništetnosti za potrebe ovog stečajnog postupka.

Naime, iako je prekid predstečajnog postupka u najmanju ruku neuobičajen u praksi, članak 10. Stečajnog zakona, koji se izričito poziva na odredbe Zakona o parničnom postupku koji uređuje postupanje pred trgovačkim sudovima u kojemu se očekivano nesporno primjenjuju odredbe čl. 12. u svezi sa čl. 213. ZPP-a. Obzirom da Stečajni zakon ne sadrži jednu jedinu odredbu o prekidu stečajnog, odnosno predstečajnog postupka, valja zaključiti da je ne samo zakonska mogućnosti, već i

dužnost suda – pogotovo ako sumnja na počinjenje kaznenog djela kroz zlouporabu procesnih ovlaštenja – intervenira na svaki zakonom dopušteni način u prevenciji istoga.

Slijedom prednje navedenoga, a obzirom da prvostupanjski sud nije u pobijanom rješenju zauzeo nikakvo stajalište o ovim navodima osporavatelja iako ih navodi u obrazloženju rješenja, predlaže se da drugostupanjski sud, za slučaj da vrati ovaj predmet na ponovni postupak, dade uputu prvostupanjskom sudu i o dužnom postupanju u svezi sa navodima osporavatelja o dužnosti suda da pazi po službenoj dužnosti na ništetnost.

V/ Slijedom prednje navedenoga, osporavatelj

p r e d l a ž e

da ova žalba bude prihvaćena i točka IV pobijanog rješenja preinačena na način da vjerovnik Rajko Baroš, čiju je tražbinu osporio dužnik i povjerenik, bude upućen na pokretanje parnice protiv dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja, jer će se u protivnom smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice, odnosno podredno da ova žalba bude prihvaćena i predmet vraćen na ponovni postupak uz odgovarajuću uputu za postupanje prvostupanjskom sudu.

Rizzo Concetto p.p.